

✿ مقدمه :

تشخیص استئوآرتریت زانو با معیارهای بالینی- رادیولوژیکی كالج روماتولوژی آمریکا تأیید شد.^(۲) کلیه بیماران معاینه شدند و اطلاعات لازم با مصاحبه و تکمیل پرسش نامه جمع آوری شد.

وزن و قد بیماران و شاهدان به روشن استاندارد اندازه گیری شد و شاخص توده بدن از تقسیم وزن به کیلوگرم بر قدر حسب متر مربع محاسبه شد. تشخیص افزایش وزن بر اساس نمایه توده بدن بیش از ۲۶ کیلوگرم بر مترمربع و تشخیص چاقی با نمایه توده بدن بیش از ۳۰ کیلوگرم بر مترمربع تأیید شد.

بیماران مبتلا به بیماری های التهابی مفصل زانو یا مفاصل دیگر، با سابقه آسیب یا جراحی زانو، بیماری های مادرزادی مفصلی و متابولیک از مطالعه خارج شدند. سپس ارتباط استئوآرتریت با افزایش وزن در دو گروه زن و مرد تعیین و مورد مقایسه قرار گرفت. همچنین توزیع سنی استئوآرتریت با افزایش سن در دو جنس تعیین و مقایسه شد.

در بررسی آماری از نرم افزار SAS استفاده شد و با مدل رگرسیونی لجستیک(Multiple logistic regression model) نسبت شانس و نسبت شانس تطبیق شده، حدود اطمینان ۹۵ درصد و مقدار P کمتر از ۰/۰۵ محاسبه شد.

✿ یافته ها :

میانگین سن بیماران ۱۱ ± ۶ سال و شاهدان $۱۱/۸ \pm ۵/۵$ سال بود ($P=0/0001$). شاخص توده بدن بیماران $۲۷/۷ \pm ۸/۱$ کیلوگرم بر مترمربع و شاهدان $۲۴/۸ \pm ۵/۱$ کیلوگرم بر مترمربع بود ($P=0/0001$). میانگین سن زنان بیمار و شاهد به ترتیب $۱۰/۴ \pm ۱۰/۴$ و $۱۲/۵ \pm ۵/۴$ سال ($P=0/0001$) و مردان $۹/۶ \pm ۶/۴$ و $۱۰/۰ \pm ۶/۰$ سال ($P=0/0001$) بود. شاخص توده بدن بیمار و شاهد به ترتیب $۲۸/۷ \pm ۸/۹$ و $۲۵/۴ \pm ۵/۱$ کیلوگرم بر مترمربع ($P=0/0001$) و مردان $۲۵/۲ \pm ۴/۵$ و $۲۳/۳ \pm ۵$ کیلوگرم بر مترمربع بود ($P=0/01$). به طور کلی هر یک از بیماران مرد و زن نسبت به شاهدان به طور معنی داری سن بالاتر و شاخص توده بدنی

استئوآرتریت زانو از بیماری های شایع مفصلی است که عوامل متعددی چون چاقی، سن، شغل و جنس در بروز آن دخالت دارند و شیوع این بیماری در جمعیت های سنی، نژادی و مناطق جغرافیایی مختلف متفاوت است.^(۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳) شیوع و شدت بیماری و نوع مفصل مبتلا به استئوآرتریت در زنان و مردان متفاوت و شدت بیماری، تعداد مفاصل در گیر و فراوانی آن در زنان بیش تر است.^(۳۴ و ۳۵) عواملی چون چاقی، ضربه، توزیع چربی بدن و فشارهای شغلی ممکن است در بروز تفاوت های جنسی در استئوآرتریت موثر باشند.^(۳۶ و ۳۷) همچنین عوامل هورمونی، متابولیک و ژنتیک نیز در این زمینه موثر هستند.^(۳۸ و ۳۹ و ۴۰)

نحوه درگیری هر مفصل نسبت به مفصل دیگر در استئوآرتریت متفاوت است.^(۳۳) عوامل خطرساز برای هر یک از مفاصل بدن ممکن است متفاوت باشد، لذا برای تعیین علت استئوآرتریت، لازم است عوامل خطر برای هر مفصل در هر دو جنس مرد و زن جداگانه بررسی شود. به طور کلی نسبت چربی بدن در زنان زیادتر است و زنان نسبت به مردان چاق تر هستند.^(۳۰ و ۳۱) افزایش وزن که یک عامل خطرساز برای استئوآرتریت زانو به خصوص در زنان به شمار می آید، ممکن است در بروز تفاوت موجود در شیوع و شدت بیماری در بیماران مرد و زن دخالت داشته باشد.^(۳۶ و ۳۷) لذا به منظور بررسی علت اختلاف جنسی موجود در استئوآرتریت زانو و تعیین نقش سن و افزایش وزن در بروز استئوآرتریت زانو این مطالعه انجام شد.

✿ مواد و روش ها :

در این مطالعه مورد-شاهدی از سال ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۹ انجام شد. ۴۲۹ فرد مبتلا به استئوآرتریت زانو (۳۰۶ زن، ۱۲۳ مرد) که به درمانگاه بیمارستان شهید بهشتی بابل مراجعه کرده بودندو ۴۳۰ فرد غیر مبتلا (۳۰۷ زن، ۱۲۳ مرد) از میان مراجعین همان درمانگاه با روش نمونه گیری آسان انتخاب شدند.

در مردان اختلاف معنی دار فقط در محدوده سنی ۵۰ تا ۶۹ سال وجود داشت. نسبت بیماران دارای افزایش وزن در بیماران زن ۶۷ و در مردان ۴۰ درصد (P=۰/۰۰۰۱) و نسبت بیماران چاق در زنان و مردان ۵۰ و ۲۰ درصد بود (P=۰/۰۰۱) (جدول شماره ۲).

بیش تری داشتند. حدود نیمی از بیماران زن کمتر از ۶۰ سال و اکثر بیماران مرد بالاتر از ۶۰ سال داشتند (جدول شماره ۱).
شاخص توده بدن بیماران زن پس از ۴۰ سالگی در تمام دهه های سنی از شاهدان بیش تر بود، ولی

جدول ۱- فراوانی بیماران استئوآرتیت زانو بر حسب سن و جنس

جمع تعداد (%)	زن تعداد (%)	مرد تعداد (%)	جنس سن
(۳) ۱۳	(۳/۹) ۱۲	(۰/۸) ۱	۳۰-۳۹
(۱۳/۷) ۵۹	(۱۶/۳) ۵۰	(۷/۳) ۹	۴۰-۴۹
(۲۶) ۱۱۳	(۳۰/۹) ۹۵	(۱۳/۸) ۱۷	۵۰-۵۹
(۳۲/۳) ۱۳۹	(۳۰) ۹۱	(۳۸/۲) ۴۷	۶۰-۶۹
(۲۴/۹) ۱۰۷	(۱۸/۹) ۵۸	(۳۹/۸) ۴۹	۷۰ +
(۱۰۰) ۴۲۹	(۱۰۰) ۳۰۶	(۱۰۰) ۱۲۳	جمع
X2 = ۳۹/۱	df = ۴	P = ۰/۰۰۰۱	

جدول ۲- مقایسه شاخص توده بدن بیماران و شاهدان زن و مرد بر حسب گروه های سنی

سطح معنی داری P	شاهد		مورد		گروه سنی (سال)	جنس
	شاخص توده بدن	تعداد	شاخص توده بدن	تعداد		
۰/۲۸	۲۹ ± ۵/۵	۳۷	۳۱/۸ ± ۴/۸	۱۲	۳۰-۳۹	زنان
۰/۰۰۰۱	۲۷/۵ ± ۴/۵	۷۲	۳۱/۹ ± ۴/۹	۵۰	۴۰-۴۹	
۰/۰۰۰۱	۲۴/۹ ± ۴/۹	۹۴	۲۷/۹ ± ۴/۲	۹۵	۵۰-۵۹	
۰/۰۰۰۱	۲۴/۲ ± ۳/۹	۶۷	۲۷/۳ ± ۴/۹	۹۱	۶۰-۶۹	
۰/۰۰۰۱	۲۰/۷ ± ۲/۹	۳۷	۲۸/۸ ± ۴/۵	۵۸	۷۰ +	
۰/۰۰۰۱	۲۵/۴ ± ۵/۱	۳۰۷	۲۸/۷ ± ۸/۹	۳۰۶	جمع	
-	۲۲/۱ ± ۲	۳	۳۱ ± ۰	۱	۳۰-۳۹	مردان
۰/۰۶۹	۲۵/۸ ± ۴/۳	۱۹	۲۹/۲ ± ۴/۲	۹	۴۰-۴۹	
۰/۰۰۱	۲۳/۱ ± ۳/۵	۳۴	۲۶/۳ ± ۲/۹	۱۷	۵۰-۵۹	
۰/۰۰۱	۲۲/۳ ± ۳/۵	۴۳	۲۵/۱ ± ۴/۳	۴۷	۶۰-۶۹	
۰/۶۵	۲۳/۲ ± ۸/۵	۲۴	۲۴/۱ ± ۴/۷	۴۹	۷۰ +	
۰/۰۱	۲۳/۳ ± ۵	۱۲۳	۲۵/۲ ± ۴/۵	۱۲۳	جمع	

افراد دارای شاخص توده بدن بالاتر از ۲۶ کیلوگرم بر مترمربع با افراد دارای شاخص توده بدن معادل یا کمتر از ۲۶ کیلوگرم بر متر مربع، خطر ابتلا به استئوآرتیت ۰/۲۵ برابر می‌شد که پس از حذف اثر افزایش سن و محاسبه نسبت شانس تطبیق شده، خطر ابتلا به ۰/۴۵ افزایش می‌یافت. این نسبت در زنان ۳/۷۴ و در مردان ۲/۵۸ بود (جدول شماره ۳).

مقایسه افراد ۵۰ سال و بالاتر با افراد کمتر از ۵۰ سال نشان داد که نسبت شانس ابتلا به استئوآرتیت با هر ده افزایش سن، بالاتر می‌رود و پس از حذف اثر افزایش وزن با مدل لجستیکی رگرسیونی نسبت شانس تطبیق شده در دهه ۷۰ و بالاتر به ۰/۰۵ می‌رسد. نسبت شانس ابتلا با افزایش سن در زنان و مردان تفاوت داشت؛ در زنان در تمام دهه‌های سنی بالاتر از ۵۰ سال و در مردان در سنین بالاتر از ۶۰ سال افزایش می‌یافت. در مقایسه

جدول ۳- خطر استئوآرتیت زانو با افزایش سن و افزایش وزن* در بیماران زن و مرد با محاسبه نسبت شانس و نسبت شانس تطبیق شده*** با مدل رگرسیونی لجستیک**

سطح معنی داری	حدود اطمینان ۹۵ درصد	نسبت شانس تطبیق شده	مقدار P	حدود اطمینان ۹۵ درصد	نسبت شانس	سن	گروه مورد مطالعه
-	-	۱/۰	-	-	۱/۰	<۵۰	بیماران مرد و زن)
۰/۰۰۰۲	۱/۴۴ - ۳/۲۹	۲/۱۸	۰/۰۱۷	۱/۰۹ - ۲/۳۰	۱/۵۸	۵۰ - ۵۹	
+ ۰/۰۰۰۱	۲/۳۳ - ۵/۳۲	۳/۵۲	۰/۰۰۰۱	۱/۵۸ - ۳/۳۲	۲/۲۹	۶۰ - ۶۹	
۰/۰۰۰۱	۳/۷۸ - ۹/۶۸	۶/۰۵	۰/۰۰۰۱	۲/۰۷ - ۴/۹۱	۳/۱۹	۷۰+	
-	-	۱/۰	-	-	۱/۰	<۲۶	شاخص توده بدن (کیلوگرم بر مترمربع)
۰/۰۰۰۱	۲/۵۲ - ۴/۷۳	۳/۴۵	۰/۰۰۰۱	۱/۷۱ - ۲/۹۶	۲/۲۵	>۲۶	
-	-	۱/۰	-	-	۱/۰	<۵۰	
۰/۰۰۰۱	۱/۵۳ - ۳/۷۸	۲/۴۱	۰/۰۰۰۷	۱/۱۷ - ۲/۶۶	۱/۷۷	۵۰ - ۵۹	
+ ۰/۰۰۰۱	۲/۲۲ - ۵/۹۲	۳/۶۳	۰/۰۰۰۱	۱/۵۲ - ۳/۷۸	۲/۴۴	۶۰ - ۶۹	بیماران زن
۰/۰۰۰۱	۳/۳۲ - ۹/۴۷	۵/۳۶	۰/۰۰۰۱	۱/۶۵ - ۴/۵۷	۲/۷۴	۷۰+	
-	-	۱/۰	-	-	۱/۰	<۲۶	
۰/۰۰۰۱	۲/۵۷ - ۵/۴۳	۴۳ - ۳/۷۴	۰/۰۰۰۱	۱/۸۰ - ۳/۵۰	۲/۵۱	>۲۶	
-	-	۱/۰	-	-	۱/۰	<۵۰	بیماران مرد
۰/۰۶	۰/۵۴ - ۳/۸۵	۱/۴۵	۰/۰۸۴	۰/۴۳ - ۲/۸۰	۱/۰۹	۵۰ - ۵۹	
۰/۰۱	۱/۲۹ - ۷/۸۶	۳/۱۹	۰/۰۴	۱/۰۴ - ۵/۶۰	۲/۴۱	۶۰ - ۶۹	
۰/۰۰۰۱	۲/۵۳ - ۱۷/۲۹	۶/۶۲	۰/۰۰۱	۱/۸۵ - ۱/۸۳	۴/۴۸	۷۰+	
-	-	۱/۰	-	-	۱/۰	<۲۶	شاخص توده بدن (کیلوگرم بر مترمربع)
۰/۰۰۲	۱/۴۱ - ۴/۷۴	۲/۵۸	۰/۰۲۱	۱/۰۹ - ۳/۲۸	۱/۸۹	>۲۶	

odds ratio **

* بر اساس شاخص توده بدن بیش تر از ۲۶ کیلوگرم بر مترمربع

adjusted odds ratio ***

جنسي در سن شروع علائم بيماري و تفاوت جنسی در توزيع سنی استئوآرتريت زانو با چاقی و افزايش وزن به تنهایی قابل توجيه نیست؛ زیرا گرچه شاخص توده بدن زنان در سنین قبل از ۶۰ سالگی بیش از مردان است ولی اختلاف آنها معنی دار نیست. لذا باید عوامل ديگري مانند تفاوت در توزيع چربی بدن زنان، اثرات هورموني و متابوليکي را در نظر داشت و نقش عوامل هورموني، به خصوص استروئيدهاي جنسی را كه در بروز استئوآرتريت زانو در سنين يائسگي دخالت دارند، می توان در توجيه تفاوت جنسی موجود مورد توجه قرار داد.^(۱۹ و ۲۱ و ۲۲)

در اين مطالعه در ارتباط استئوآرتريت زانو با افزايش سن تفاوت جنسی دیده شد، به طوري که در زنان بعد از ۵۰ سالگی افزايش هر دهه سنی خطر استئوآرتريت زانو را بالاتر برده بود، ولی در مردان افزايش سن بالاي ۶۰ سال خطر نسبی بيماري را بالا می برد. تفاوت جنسی موجود را نمی توان به عامل افزايش وزن بيماران زن نسبت داد؛ زيرا پس از حذف اثر افزايش وزن تفاوت موجود برطرف نمی شود که با توجه به اختلال هاي هورموني موجود در سنين يائسگي، نقش عوامل هورموني را در اين اختلاف نمی توان نادیده گرفت.

به طور کلي اين مطالعه نشان داد که استئوآرتريت زانو در زنان و مردان از نظر سن شروع و فراوانی بيماري و دخالت عوامل وزن و سن متفاوت است که دخالت عوامل هورموني و علل ديگر باید در مطالعه هاي بعدی مشخص شود.

مراجع :

۱. حيدري بهزاد، حاجيان كريم الله. خطر استئوآرتريت زانو پيامد حاملگي هاي قبلی. پژوهش در پژشكی، ۱۳۷۹، سال ۲۴، شماره ۲، ۷۱-۹.
2. Altman RD . Classification of diseases osteoarthritis. Arthritis Rheum 1991, 20: 407
3. Anderson JJ , Felson DT . Factors associated with osteoarthritis of the knee in the first national health and nutrition

بحث و نتيجه گيري :

اين مطالعه نشان داد که استئوآرتريت زانو با افزايش وزن و سن ارتباط دارد و توزيع سنی بيماري، سن شروع علائم و ارتباط بيماري با افزايش سن و وزن در دو جنس زن و مرد متفاوت است.

در اين مطالعه وزن و فراوانی چاقی در زنان بیش تر از مردان بود. زنان در همه دهه های سنی نسبت به شاهدان، شاخص توده بدن بالاتری داشتند ولی در مردان اختلاف آماری معنی دار بین بيماران و شاهدان فقط در محدوده سنی ۵۰ تا ۶۹ سال وجود داشت. در زنان خطر ابتلا به استئوآرتريت زانو در تمام دهه های سنی با افزايش وزن بالاتر بود، ولی در مردان قبل از ۵۰ سالگی و بالاتر از ۷۰ سالگی اين ارتباط دیده نشد. با وجود اين که ارتباط چاقی با استئوآرتريت زانو در مردان، در تعدادی از مطالعه ها گزارش شده است، ولی در مطالعه حاضر اين ارتباط در تمام دهه های سنی مردان تأييد نشد.^(۱۸ و ۲۲) علت اين اختلاف ممکن است کم بودن تعداد نمونه بيماران مرد در دهه پنجم باشد. به هر حال عوامل ديگري چون افزايش سن و افزايش فعالیت هاي جسماني سال هاي قبل در بروز استئوآرتريت زانو در دوران سالمendi موثرند.^(۱۷ و ۱۳) اين عوامل در بيماران اين مطالعه با توجه به سابقه فعالیت هاي سنگين کشاورزي که در اكثربيماران مرد دیده می شود، می تواند مورد توجه قرار گيرد.

ارتباط چاقی با استئوآرتريت زانو در زنان در مطالعه هاي متعدد ثابت شده است.^(۲۲ و ۱۸ و ۱۴) در اكثرب اين مطالعه ها مانند مطالعه حاضر ارتباط چاقی با استئوآرتريت زانو در زنان نسبت به مردان قوي تر بوده است.^(۴ و ۶) تفاوت جنسی موجود در اين مطالعه می تواند به اختلاف شاخص توده بدن مردان و زنان نسبت داده شود که در دهه های پاين و دهه های بالا در دو گروه بيماران وجود دارد.

فراوانی شيوع استئوآرتريت زانو در زنان را می توان با فراوانی چاقی يا افزايش وزن آنها توجيه کرد، ولی تفاوت

- examination survey (HANES). Am J Epidemiol 1988 ; 128 : 179 – 89
- 4.Cooper CC. Occupational activity and the risk of osteoarthritis.J Rheumatol 1995; 43(suppl): 10 – 12
- 5.Davis M, Ettinger W, Neahans J, Hauck W. Sex differences in osteoarthritis of the knee, The role of obesity. Am J epidemiol 1988; 127: 1019–30
- 6.Felson TD, Swift M, Castelli W et al. Obesity and symptomatic knee osteoarthritis, results from the Framingham study. Arthritis Rheum 1996, 32(suppl) 130-5
- 7.Felson DT, Chaisson CE. Understanding the relationship between body weight and osteoarthritis. Baillieres Clin Rheumatol 1999; 11: 671–8
- 8.Felson DT. Weight and osteoarthritis . Am J Clin Nutr 1996; 63 (suppl): 430–5
- 9.Forman MD, Malamet R, Kaplan D. A survey of osteoarthritis of the knee in the elderly. J Rheumatol 1983; 10: 282-3
- 10.Gelber AC , Hochberg MC, Mead LA et al. Body mass index in young men and the risk of subsequent knee and hip osteoarthritis. Am J Med 1999; 107: 542–8
-
- 11.Hart DJ, Doyle D, Spector TD. Association between metabolic factors and knee osteoarthritis in women, the Chinford study . J Rheumatol 1995; 22: 1118–23
- 12.Hochberg MC , Lethbridge Cejka M , Scott WW et al . The association of body weight , body fatness and body fat distribution with osteoarthritis of the knee . J Rheumatol 1995; 22: 488–95
- 13.Lethbridge M, Tobin TD, Scott WW, Reichle R, Platto CC, Hochberg MC. The relationship of age and gender to prevalence and pattern of radiographic changes of osteoarthritis of the knee. Aging (Milano) 1994; 6: 353–7
- 14.Manninen P , Riihimak H , Heliovaara M, Makela P. Overweight, gender and knee osteoarthritis. Arthritis Rheum 1990; 20: 595–7
- 15.Mc Alindon TE, Wilson PN , Alabadi P, Weissman B, Felson DT. Level of physical activity and the risk of radiographic and symptomatic knee osteoarthritis in the elderly, the Framingham study. Am J Med 1999; 106: 151–7
- 16.Messier SP . Osteoarthritis of the knee and associated factors of age and obesity . Med Sci Sports Exerc 1994 ; 26 : 1446 – 52
- 17.Miller KE . Is occupation a risk factor for knee osteoarthritis. Arthritis rheum 2000; 43: 1443–9
- 18.Sandmark H, Hogstedt C, Lewold S, Vingard E. Osteoarthritis of the knee in men and women in association with overweight, smoking and hom therapy. Ann Rheum Dis 1999; 58: 151–5
- 19.Sower MP, Hochberg M, Crabbe JP, Muhih A, Crutchfield M, Lipdike S. Association of bone mineral density and sex hormon level with osteoarthritis of the hand and knee in premenopausal women. Am J Epidemiol 1996; 143: 38–49
- 20.Spector TD, Hart DJ, Doyle DV. Incidence and progression of osteoarthritis in women with unilateral knee disease in the general population the effect of obesity . Ann Rheum Dis 1994; 53: 565–8
- 21.Spector TD , Perry L , jubb R. Endogenous sex steroid levels in women with generalized osteoarthritis. Clinical Rheumatology 1991; 10: (3): 316–9
- 22.S Tsai CL, Lia TK . Osteoarthritis in women, Its relationship to estrogen and current trends . Life Sci 1992 , 50: 1737–44
- 23.Van Saase J, Vandebroucke J, Van Romunde L, Valkenberg H. Osteoarthritis and obesity in the general population, a relationship calling for an explanation. J Rheumatol 1988; 15: 1152–8